

Grondwettelijk Hof

Arrest nr. 84/2026

van 9 juli 2026

Rolnummers : 8454, 8455, 8456, 8457 en 8458

In zake : de prejudiciële vragen betreffende artikel 2, punt 3, *a*), van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 juni 1998 « tot vaststelling van de weddeschalen van de leden van het leidend en onderwijspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap », zoals vervangen bij artikel 59 van het programmadecreet van de Franse Gemeenschap van 9 december 2020 en gewijzigd bij artikel 7 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 28 april 2022 « betreffende de module van 60 lestijden opleiding inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus, bepaald bij het besluit van de Regering van de Franse Gemeenschap van 25 juni 1998 tot vaststelling van de weddeschalen van de leden van het leidend en onderwijspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap », en artikel 3, §§ 2 en 3, van het voormelde decreet van de Franse Gemeenschap van 28 april 2022, gesteld door de Raad van State.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit rechter Thierry Giet, waarnemend voorzitter, voorzitter Joséphine Moerman, en de rechters Yasmine Kherbache, Sabine de Bethune, Emmanuelle Bribosia, Willem Verrijdt en Magali Plovie, bijgestaan door griffier Nicolas Dupont, onder voorzitterschap van rechter Thierry Giet,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. Onderwerp van de prejudiciële vragen en rechtspleging

Bij vijf arresten nrs. 262.849, 262.846, 262.850, 262.847 en 262.848 van 1 april 2025, waarvan de expedities ter griffie van het Hof zijn ingekomen op 10 april 2025, heeft de Raad van State de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Schenden artikel 2, punt 3-*a*), van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 juni 1998 ‘ tot vaststelling van de weddeschalen van de leden van het leidend en onderwijspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap ’, vervangen bij het programmadecreet van de Franse Gemeenschap van 9 december 2020 en gewijzigd bij het

decreet van de Franse Gemeenschap van 28 april 2022, alsook artikel 3, §§ 2 en 3, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 28 april 2022 ‘ betreffende de module van 60 lestijden opleiding inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus, bepaald bij het besluit van de Regering van de Franse Gemeenschap van 25 juni 1998 tot vaststelling van de weddeschalen van de leden van het leidend en onderwijspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap ’, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre zij de leerkrachten van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan (ESAHR) van wie het vereiste bekwaamheidsbewijs voor onderwijs niet gebaseerd is op een masterdiploma voor didactische doeleinden of een masterdiploma voor hun kunstdiscipline aangevuld met een aggregatie van het hoger secundair onderwijs (AESS) voor dat ambt, uitsluiten van de mogelijkheid om - in tegenstelling tot de leerkrachten van het ESAHR die wel over die masterdiploma’s beschikken - deel te nemen aan de opleiding inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus, georganiseerd bij het decreet van 28 april 2022, en van de mogelijkheid om schaal 415 (barema 501) te verkrijgen wanneer voor die opleiding een attest van slagen wordt behaald ? ».

Die zaken, ingeschreven onder de nummers 8454, 8455, 8456, 8457 en 8458 van de rol van het Hof, werden samengevoegd.

Memories en memories van antwoord zijn ingediend door :

- Marie-Christine Degraeve (in de zaak nr. 8454);
- Philippe Doyen (in de zaak nr. 8455);
- Marie-Paul Petit (in de zaak nr. 8456);
- Stephan Van Dyck (in de zaak nr. 8457);
- Nathalie Wargnies (in de zaak nr. 8458);
- de Franse Gemeenschapsregering, bijgestaan en vertegenwoordigd door mr. Marc Nihoul, advocaat bij de balie van Waals-Brabant.

Bij beschikking van 20 mei 2026 heeft het Hof, na rechter-verslaggeefster Magali Plovie en rechter Danny Pieters, verslaggever ter vervanging van rechter-verslaggever Willem Verrijdt, wettig verhinderd, te hebben gehoord, beslist dat de zaken in staat van wijzen waren, dat geen terechtzitting zou worden gehouden, tenzij een partij binnen zeven dagen na ontvangst van de kennisgeving van die beschikking een verzoek om te worden gehoord, zou hebben ingediend, en dat, behoudens zulk een verzoek, de debatten na die termijn zouden worden gesloten en de zaken in beraad zouden worden genomen.

Aangezien geen enkel verzoek tot terechtzitting werd ingediend, zijn de zaken in beraad genomen.

De bepalingen van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. De feiten en de rechtspleging in de bodemgeschillen

De verzoekende partijen voor de Raad van State oefenen allen het ambt uit van leraar in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan en zijn houder van de vereiste bekwaamheidsbewijzen om les te geven in die onderwijsvorm, namelijk het diploma Eerste prijs van een conservatorium in diverse muziekdisciplines of in woordkunst. Twee onder hen zijn ook houder van een masterdiploma. Daarnaast zijn zij respectievelijk houder van een diploma pedagogische bekwaamheid, van een getuigschrift van bekwaamheid voor het onderwijs of van een erkenning van nuttige ervaring voor het onderwijs.

Zij hebben allen hun inschrijving aangevraagd voor de module van 60 lestijden opleiding inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus, waarin wordt voorzien bij het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 juni 1998 « tot vaststelling van de weddeschalen van de leden van het leidend en onderwijspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap » (hierna : het besluit van 25 juni 1998) met het oog op het verwerven van een pedagogisch bekwaamheidsbewijs waardoor zij een hogere weddeschaal zouden kunnen verkrijgen. De Franse Gemeenschap heeft die inschrijvingen geweigerd om reden dat de aanvraagdossiers respectievelijk geen « aan een masterdiploma gelijkwaardig bekwaamheidsbewijs + AESS [aggregatie voor het hoger secundair onderwijs] of een masterdiploma met didactische finaliteit » dan wel « een aan een AESS gelijkwaardig bekwaamheidsbewijs » bevatten. De bij de Raad van State ingestelde beroepen strekken tot nietigverklaring van die beslissingen waarbij de inschrijving voor de opleidingsmodule wordt geweigerd.

De Raad van State stelt vast dat, krachtens artikel 2 van het besluit van 25 juni 1998, schaal 216 de weddeschaal is die van toepassing is op de leraars in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan en dat schaal 415 hun slechts bij wijze van uitzondering wordt toegekend op voorwaarde dat, enerzijds, zij houder zijn van een masterdiploma met didactische finaliteit of van een masterdiploma aangevuld met een aggregatie voor het hoger secundair onderwijs (hierna : AESS) en dat, anderzijds, zij geslaagd zijn voor de module van 60 lestijden opleiding inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus. Hij stelt eveneens vast dat doordat artikel 3, §§ 2 en 3, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 28 april 2022 « betreffende de module van 60 lestijden opleiding inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus, bepaald bij het besluit van de Regering van de Franse Gemeenschap van 25 juni 1998 tot vaststelling van de weddeschalen van de leden van het leidend en onderwijspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap » (hierna : het decreet van 28 april 2022) enkel rekening houdt met de masterdiploma's met didactische finaliteit of masterdiploma's aangevuld met de AESS, het de houders van bekwaamheidsbewijzen die zijn afgegeven vóór de inwerkingtreding van het decreet van de Franse Gemeenschap van 2 juni 1998 « houdende organisatie van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap » belet om, op grond van die bekwaamheidsbewijzen, een slaagattest te behalen voor de module van 60 lestijden opleiding inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus, en dus een gunstigere weddeschaal te verkrijgen.

Op vraag van de verzoekende partijen stelt de Raad van State aan het Hof de hiervoor weergegeven prejudiciële vraag, zoals die door hem is geherformuleerd.

III. In rechte

– A –

A.1.1. De verzoekende partijen voor de Raad van State zetten uiteen dat zij over de vereiste bekwaamheidsbewijzen en pedagogische bekwaamheidsbewijzen beschikken om toegang te hebben tot het ambt van leraar in hun vakgebied, dat sommigen onder hen houder zijn van een masterdiploma voor hun artistieke discipline, maar dat geen van hen over een masterdiploma met didactische finaliteit of de AESS beschikt. Zij geven aan dat het besluit van 25 juni 1998 het ambt van leraar in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan aan schaal 216 (barema 301) koppelt, wat overeenstemt met de schaal die verbonden is aan het ambt van leraar van het lager secundair niveau in het onderwijs met voltijds leerplan. Zij zetten uiteen dat studenten die vanaf de hervorming in het hoger kunstonderwijs in 2004 geslaagd zijn voor hun studie, noodzakelijkerwijs houder zijn van een masterdiploma, dat dat diploma het vereiste bekwaamheidsbewijs is geworden voor toegang tot het ambt van

leraar in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan en dat voor de meeste van die functiehouders de oorspronkelijke bekwaamheidsbewijzen zijn gelijkgesteld met een masterdiploma.

A.1.2. De verzoekende partijen voor de Raad van State leggen uit dat het, met toepassing van artikel 3 van het decreet van 28 april 2022, vereist is houder te zijn van hetzij een masterdiploma aangevuld met de AESS, hetzij een masterdiploma voor didactische doeleinden teneinde toegang te hebben tot de module van 60 lestijden opleiding inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus, waarbij het welslagen ervoor toelaat om schaal 415 (barema 501) te verkrijgen. Daaruit volgt dat de houders van een vereist bekwaamheidsbewijs om het ambt van leraar uit te oefenen in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan en die dat ambt al vele jaren uitoefenen, maar die niet in het bezit zijn van een masterdiploma aangevuld met de AESS of een masterdiploma met didactische finaliteit, geen toegang hebben tot de opleiding die het recht opent op het verkrijgen van schaal 415 en dus worden uitgesloten van het daarmee overeenstemmende voordeel van barema 501.

A.1.3. De verzoekende partijen voor de Raad van State zijn van mening dat artikel 3 van het decreet van 28 april 2022 binnen de inrichtingen van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan een aanzienlijk verschil in behandeling doet ontstaan tussen, enerzijds, de leraars die houder zijn van een masterdiploma met didactische finaliteit of een masterdiploma in hun artistieke discipline aangevuld met de AESS en, anderzijds, diegenen die houder zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs om hun ambt uit te oefenen, die sedert vele jaren benoemd zijn in dat ambt en veel ervaring erin hebben opgedaan, maar die geen houder zijn van de voormelde diploma's. Zij merken op dat alle leraars nochtans hetzelfde ambt uitoefenen in dezelfde omstandigheden. Zij merken eveneens op dat de in het geding zijnde module van 60 lestijden opleiding wordt opgevat als een specifieke aanvulling op de pedagogische benadering van de leerlingen in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan, dat het doel ervan is leraars een pedagogische opleiding te geven die is aangepast aan de kenmerken van dat onderwijs en dat die opleiding nergens anders wordt georganiseerd. Zij zijn van mening dat er geen pertinente reden is om de leraars die houder zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs om dat ambt uit te oefenen in hun artistieke discipline, uit te sluiten van die opleiding en dat niets verantwoordt dat de leraars die hetzelfde ambt in dezelfde inrichting en in dezelfde omstandigheden uitoefenen, niet dezelfde specifieke pedagogische competenties kunnen verwerven en ze niet op dezelfde manier geldelijk kunnen valoriseren.

A.2.1. De Franse Gemeenschapsregering zet uiteen dat sinds de inwerkingtreding van het decreet van de Franse Gemeenschap van 31 maart 2004 « betreffende de organisatie van het hoger onderwijs ter bevordering van de integratie in de Europese ruimte van het hoger onderwijs en betreffende de herfinanciering van de universiteiten » (hierna : het decreet van 31 maart 2004), waarmee de zogenoemde « Bolognahervorming » werd uitgevoerd, voor bepaalde ambten in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan het vereiste bekwaamheidsbewijs een masterdiploma is, aangevuld met een getuigschrift van pedagogische bekwaamheid of gelijkwaardige diploma's. Zij zet uiteen dat de hervorming van de bekwaamheidsbewijzen en ambten in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan in 2009 werd doorgevoerd door in de regeling inzake de bekwaamheidsbewijzen masteropleidingen op te nemen die sinds 2002 door de hogere kunstscholen worden georganiseerd, en dat de bezoldigingsregeling voor de leerkrachten van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan reeds vóór die hervorming tot stand kwam, aangezien die regeling dateert van 1998. Daaruit volgt dat de leden van het onderwijzend personeel allen schaal 216 (barema 301) genieten, die wordt toegepast op de regenten en geaggregeerden voor het lager secundair onderwijs, namelijk de houders van een diploma hoger onderwijs van het korte type. Zij voegt eraan toe dat de schaal dezelfde is voor alle leerkrachten omdat zij verbonden is aan het ambt en niet aan een bekwaamheidsbewijs, zoals in het secundair onderwijs het geval is. Volgens haar was dat systeem met één enkele schaal verantwoord omdat, enerzijds, de meeste leerkrachten in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan in 1998 houder waren van diploma's hoger onderwijs van het korte type en omdat, anderzijds, de structuur van de lessen in dat onderwijs was gebaseerd op het begrip « studierichting », dat inhoudt dat de leerlingen in één enkele cyclus aanhoudend vorderingen maken, en niet op een onderscheid tussen een lagere en een hogere cyclus.

A.2.2. De Franse Gemeenschapsregering voert aan dat de situatie van de gediplomeerden die lesgeven in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan evenwel is geëvolueerd, met name ingevolge het decreet van de Franse Gemeenschap van 23 januari 2009 « houdende diverse bepalingen betreffende de erkenning van de beroepskwalificaties vereist voor de uitoefening van ambten in de inrichtingen voor gewoon en gespecialiseerd voorschools, lager en secundair onderwijs, kunstonderwijs, onderwijs voor sociale promotie en niet-universitair hoger onderwijs, kunstsecundair onderwijs met beperkt leerplan van de Franse Gemeenschap en de internaten die van deze inrichtingen afhangen, en in de psycho-medisch-sociale centra, betreffende het verloop voor sportactiviteiten en houdende diverse dringende maatregelen inzake onderwijs » (hierna : het decreet van 23 januari 2009), dat tot een aanpassing van de vereiste bekwaamheidsbewijzen heeft geleid. Daaruit volgt dat de overgrote meerderheid van de recent aangeworven leerkrachten houder zijn van een masterdiploma voor het

secundair kunstonderwijs en dat de vraag is gesteld of ze hun bezoldiging in schaal 216 konden behouden. Na analyse werd vastgesteld dat het niet haalbaar was de baremalogica van het onderwijs met voltijds leerplan en het onderwijs voor sociale promotie toe te passen op het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan, wegens de specifieke kenmerken van die verschillende onderwijsvormen. Aangezien meer in het bijzonder, bij een volledig leerplan, het feit houder te zijn van een masterdiploma niet automatisch leidt tot het verkrijgen van schaal 415 (barema 501), zou het toekennen van die schaal aan alle houders van een masterdiploma die lesgeven in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan, leiden tot discriminaties ten aanzien van de houders van masterdiploma's die lesgeven in het leerplichtonderwijs zonder dat zij die schaal genieten. Om evenwel tegemoet te komen aan de verwachtingen van de sector van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan, werd bepaald dat de houders van een masterdiploma met didactische finaliteit en de houders van een masterdiploma aangevuld met de AESS, schaal 415 zouden genieten op voorwaarde dat zij houder zijn van een slaagattest voor de module van 60 lestijden opleiding pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus.

A.2.3. De Franse Gemeenschapsregering is van mening dat de verantwoording voor het in het geding zijnde verschil in behandeling verband houdt met de evolutie waaraan hiervoor is herinnerd. Zij betoogt dat, wanneer schaal 415 (barema 501) zou worden toegekend aan alle leerkrachten die houder zijn van een masterdiploma in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan, er een discriminatie zou ontstaan ten nadele van de leerkrachten van het leerplichtonderwijs die houder zijn van een masterdiploma, maar die schaal niet genieten. Zij verwijst naar een vonnis van de Franstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 27 juni 2019 waarin tot de ontstentenis van discriminatie werd besloten. Zij is van mening dat de principiële toekenning van schaal 216 (barema 301) aan alle leerkrachten in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan wordt verantwoord door het feit dat er in dat soort onderwijs geen differentiatie is tussen de lagere en de hogere graad, terwijl het precies die differentiatie is die het mogelijk maakt schaal 415 toe te kennen aan de leraars die houder zijn van een masterdiploma en die lesgeven in de hogere graad van het leerplichtonderwijs. Zij preciseert dat de opleidingsmodule in het leven werd geroepen om discriminaties, tussen het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan en de andere onderwijsniveaus te vermijden. Zij erkent dat de in het geding zijnde bepalingen tot gevolg hebben dat leerkrachten met een masterdiploma die niet over een pedagogisch bekwaamheidsbewijs beschikken, alsook diegenen met een getuigschrift van pedagogische bekwaamheid en diegenen met een diploma pedagogische bekwaamheid worden uitgesloten van de mogelijkheid om de opleidingsmodule te volgen en dus de verhoging in weddeschaal te genieten die aan het welslagen voor die module is verbonden.

A.2.4. De Franse Gemeenschapsregering herinnert eraan dat het in het geding zijnde decreet het resultaat is van nauw overleg met de vakorganisaties. Zij geeft overigens aan dat aanvankelijk tien bijkomende verzoekers zich tot de Raad van State hadden gewend en wijst erop dat die verzoekers afstand hebben gedaan van hun beroep omdat zij in de tussentijd hetzij een masterdiploma met didactische finaliteit voor hun artistieke discipline, hetzij een AESS hebben behaald, waardoor zij toegang hebben tot de opleidingsmodule.

A.2.5. Tot slot vestigt de Franse Gemeenschapsregering de aandacht van het Hof op de financiële en budgettaire situatie en vraagt zij dat, indien een schending wordt vastgesteld, de gevolgen van de in het geding zijnde bepalingen worden gehandhaafd voor het verleden.

A.3.1. De verzoekende partijen voor de Raad van State betwisten de relevantie van het door de Franse Gemeenschapsregering aangehaalde vonnis van de Franstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Zij zetten uiteen dat met dat vonnis die Rechtbank uitspraak heeft gedaan over een verschil in behandeling tussen de leraars van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan en de leraars van het leerplichtonderwijs, terwijl met de prejudiciële vraag het Hof wordt verzocht zich te buigen over het verschil in behandeling tussen leraars van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan naargelang van de diploma's waarvan zij houder zijn.

A.3.2. Ten aanzien van het verzoek tot handhaving van de gevolgen doen de verzoekende partijen gelden dat de Franse Gemeenschapsregering haar verzoek niet met precieze cijfers onderbouwt, zodat dat verzoek niet in aanmerking kan worden genomen door het Hof. Zij herinneren eraan dat het onderwerp van hun beroep erin bestaat de inschrijving voor de opleidingsmodule mogelijk te maken, en niet ertoe strekt zonder enige andere voorwaarde schaal 415 en barema 501 toe te kennen aan alle leerkrachten. Zij besluiten daaruit dat een vaststelling van ongrondwettigheid hoe dan ook geen budgettaire impact kan hebben voor het verleden en voor de toekomst slechts beperkte gevolgen zou hebben.

– B –

Ten aanzien van de in het geding zijnde bepalingen

B.1.1. Artikel 2, punt 3, a), van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 juni 1998 « tot vaststelling van de weddeschalen van de leden van het leidend en onderwijspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap », zoals het in dat besluit werd ingevoerd bij artikel 17 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 25 april 2019 « tot uitvoering van het protocol van sectoraal akkoord 2017-2018 tussen de Regering van de Franse Gemeenschap en de vakverenigingen en de vertegenwoordigings- en coördinatieorganen van de inrichtende machten » (hierna : het decreet van 25 april 2019), vervangen bij artikel 59 van het programmadecreet van de Franse Gemeenschap van 9 december 2020 « houdende diverse maatregelen om het hoofd te bieden aan de gevolgen van de Coronaviruscrisis inzake Schoolgebouwen, Begrotingsfondsen, het Fonds Ecureuil, WBE, Gezondheid, Media, Permanente Opvoeding, Studiebeurzen, het Wetenschappelijk Onderzoek en het Leerplichtonderwijs » en gewijzigd bij artikel 7 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 28 april 2022 « betreffende de module van 60 lestijden opleiding inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus, bepaald bij het besluit van de Regering van de Franse Gemeenschap van 25 juni 1998 tot vaststelling van de weddeschalen van de leden van het leidend en onderwijspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap » (hierna : het decreet van 28 april 2022), bepaalt :

« De weddeschalen van de personeelsleden bedoeld bij artikel 1 worden als volgt vastgesteld :

[...]

3. Voor het ambt van leraar :

a) Houder voor het betrokken ambt van een vereist bekwaamheidsbewijs : schaal 216.

In afwijking van het vorige lid, indien dit vereiste bekwaamheidsbewijs gebaseerd is op een masterdiploma en als pedagogisch bekwaamheidsbewijs van het onderwijs, hetzij de didactische finaliteit, ofwel de aggregatie van het hoger secundair onderwijs voor dit ambt heeft, en indien hij de houder is van een slaagattest van de module van 60 lestijden opleiding

inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus die door de Regering zijn vastgesteld :
schaal 415.

[...]».

B.1.2. Artikel 3, §§ 2 en 3, van het decreet van 28 april 2022 bepaalt :

« § 2. Enkel de personeelsleden van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan mogen zich inschrijven die op de datum van indiening van hun aanvraag tot deelname in het bezit zijn van een masterdiploma voor didactische doeleinden of een masterdiploma of een licentie aangevuld met de aggregatie van het hoger secundair onderwijs.

§ 3. Hebben toegang tot de module, de personeelsleden bedoeld in § 2, die in tijdelijk verband worden aangesteld of aangeworven of die in vast verband worden aangesteld of aangeworven, in een wervingsambt op het niveau van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan ».

B.2.1. Uit die bepalingen vloeit voort dat in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan weddeschaal 216 (barema 301) op eenvormige wijze van toepassing is op alle leraars die houder zijn van een van de vereiste bekwaamheidsbewijzen. De leerkrachten die daarnaast aan bepaalde voorwaarden op het vlak van diploma's of bekwaamheidsbewijzen voldoen, kunnen evenwel toegang krijgen tot weddeschaal 415 (barema 501) door een attest voor te leggen waarbij wordt bevestigd dat zij geslaagd zijn voor een module voor opleiding tot de pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus. Dat mechanisme op grond waarvan schaal 415 kan worden verkregen, werd ingevoerd bij artikel 17 van het decreet van 25 april 2019. De opleidingsmodule waarbij het welslagen ervoor toegang geeft tot die weddeschaal, wordt georganiseerd door de inrichtingen van het onderwijs voor sociale promotie, overeenkomstig het decreet van 28 april 2022.

B.2.2. In de memorie van toelichting met betrekking tot artikel 17 van het decreet van 25 april 2019 wordt vermeld :

« Tot slot bepaalt hoofdstuk XII, zonder de regeling inzake de bekwaamheidsbewijzen te wijzigen die van toepassing is op de leerkrachten van het ESAHR [secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan], zoals gedefinieerd in de artikelen 105 tot 108 van het decreet van 2 juni 1998 houdende organisatie van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap, dat barema 501 wordt toegekend aan de leerkrachten van het ESAHR die aan de voorwaarden zou voldoen om dat barema te genieten indien zij les zouden geven in het leerplichtonderwijs of in het secundair onderwijs voor sociale promotie. Het gaat dus niet erom barema 501 toe te kennen aan alle masters die lesgeven in het ESAHR » (*Parl. St.*, Parlement van de Franse Gemeenschap, 2018-2019, nr. 809/1, p. 5).

« Om dat doel te bereiken, wordt in dat artikel de baremalogica die van toepassing is op het ESAHR zoveel mogelijk afgestemd op die welke geldt voor het lager secundair onderwijs met volledig leerplan of het onderwijs voor sociale promotie.

[...]

Net als in het onderwijs met volledig leerplan of het onderwijs voor sociale promotie wordt het voordeel van barema 415 (501) toegekend aan de houders van de vereiste bekwaamheidsbewijzen die zijn gebaseerd op een masterdiploma en waarvan de pedagogische competentie bestaat uit het didactische doeleinde of uit een aggregatie voor het hoger secundair onderwijs voor de betrokken artistieke discipline, voor zover evenwel die ook houders zijn van een attest van welslagen voor de module alle niveaus » (*ibid.*, p. 9).

Ten aanzien van de prejudiciële vraag

B.3.1. Het Hof wordt verzocht het door de in het geding zijnde bepalingen gecreëerde verschil in behandeling te onderzoeken tussen, enerzijds, de leerkrachten die houder zijn van een van de vereiste bekwaamheidsbewijzen en die noch in het bezit zijn van een masterdiploma met didactische finaliteit, noch van een aggregatie voor het hoger secundair onderwijs (hierna : AESS) en, anderzijds, de leerkrachten die houder zijn van een van de vereiste bekwaamheidsbewijzen en die in het bezit zijn van hetzij een masterdiploma met didactische finaliteit, hetzij een masterdiploma voor hun artistieke discipline aangevuld met een aggregatie voor het hoger secundair onderwijs. Enkel de leerkrachten van de tweede categorie kunnen zich inschrijven voor en deelnemen aan de module van 60 lestijden opleiding waardoor zij, wanneer zij slagen, weddeschaal 415 kunnen verkrijgen, die overeenstemt met barema 501. De leerkrachten van de eerste categorie hebben daarentegen geen toegang tot die opleidingsmodule en zodat het voor hen onmogelijk is weddeschaal 415 te verkrijgen.

B.3.2. De artikelen 10 en 11 van de Grondwet waarborgen het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

Het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie sluit niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is.

Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

B.4.1. Het in het geding zijnde verschil in behandeling berust op het bekwaamheidsbewijs waarvan de leerkrachten houder zijn. Hoewel de in de prejudiciële vraag vergeleken leerkrachten allen houder zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs om les te geven in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan, hebben enkel de leerkrachten van wie het bekwaamheidsbewijs is gebaseerd op hetzij een masterdiploma met didactische finaliteit, hetzij een masterdiploma in hun artistieke discipline aangevuld met de AESS, toegang tot de opleidingsmodule waarvoor zij moeten slagen om weddeschaal 415 (barema 501) te verkrijgen. Bijgevolg kunnen, enerzijds, de leerkrachten die geen houder zijn van een masterdiploma en, anderzijds, diegenen die houder zijn van een masterdiploma voor een andere finaliteit dan een didactische en die geen houder zijn van een AESS niet de weddeschaal 415 verkrijgen.

B.4.2. Met het in het geding zijnde mechanisme beoogde de wetgever de weddeschaal te herwaarderen die toegankelijk is voor die leraars van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan die weddeschaal 415 zouden verkrijgen, indien zij les zouden geven in het secundair leerplichtonderwijs of in het secundair onderwijs voor sociale promotie. In die onderwijsvormen wordt weddeschaal 415 toegekend aan, enerzijds, de leraars die lesgeven in de hogere graad van het secundair onderwijs en die houder zijn van een masterdiploma dat voor hun vak het vereiste bekwaamheidsbewijs vormt en aangevuld met hetzij een aggregatie voor het secundair onderwijs, hetzij een getuigschrift van pedagogische bekwaamheid, en, anderzijds, de leraars die lesgeven in de lagere graad van het secundair onderwijs en die, naast de voormelde bekwaamheidsbewijzen en diploma's, beschikken over een attest van welslagen voor de module opleiding tot de pedagogie van het lager secundair onderwijs (*ibid.*, p. 5).

B.4.3. In tegenstelling tot het secundair leerplichtonderwijs, dat wordt onderverdeeld in een lagere en een hogere graad, kent het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan geen onderscheiden niveaus. Daaruit volgt dat de differentiatie van de vereiste bekwaamheidsbewijzen om les te geven in, enerzijds, het lager secundair onderwijs en, anderzijds, het hoger secundair onderwijs, niet kan worden toegepast in het secundair

kunstonderwijs met beperkt leerplan. In dat onderwijs kan op basis van dezelfde bekwaamheidsbewijzen worden lesgegeven aan leerlingen van alle leeftijden en van alle niveaus. Hoewel de Franse Gemeenschap in beginsel de weddeschalen van haar personeelsleden vaststelt naargelang van, enerzijds, de diploma's of bekwaamheidsbewijzen waarvan zij houder zijn en, anderzijds, de ambten die zij uitoefenen, berust het in het geding zijnde verschil in behandeling bijgevolg enkel op het criterium van het diploma of het bekwaamheidsbewijs waarop de bekwaamheid van de betreffende leerkrachten is gebaseerd.

B.5.1. Het criterium van de bekwaamheidsbewijzen of diploma's waarvan de betrokken leerkrachten houder zijn, is in beginsel objectief en pertinent in het licht van de door de decreetgever nagestreefde doelstelling. Immers, niet alleen om budgettaire redenen maar ook om te vermijden dat nieuwe niet te verantwoorden verschillen in behandeling zouden worden gecreëerd tussen de leerkrachten van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan en de overige leerkrachten van het secundair onderwijs, vermocht die decreetgever niet alle leerkrachten die houder zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs om les te geven in het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan, toegang te geven tot weddeschaal 415, ongeacht om welk bekwaamheidsbewijs het gaat en ongeacht over welke pedagogische component zij beschikken.

B.5.2. Rekening houdend met de van kracht zijnde regels voor de toekenning van weddeschalen aan leraars van het secundair leerplichtonderwijs, vermocht de decreetgever redelijkerwijs ervan uit te gaan dat enkel de leraars die houder zijn van hetzij een masterdiploma met didactische finaliteit, hetzij een masterdiploma in hun vakgebied aangevuld met de AESS, weddeschaal 415 konden verkrijgen en vermocht hij bovendien te eisen dat die leraars voor het verkrijgen van die herwaardering van hun weddeschaal, zich verder zouden bijscholen in de specifieke pedagogie voor het onderwijzen van kunstvakken aan leerlingen van alle niveaus.

B.5.3. Aangezien objectieve verschillen bestaan tussen de bekwaamheidsbewijzen of diploma's waarvan de in de prejudiciële vragen beoogde leraars van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan houder zijn en de leerkrachten die houder zijn van een masterdiploma met didactische finaliteit of een masterdiploma in hun vakgebied aangevuld met de AESS, is het niet onredelijk de verschillende weddeschalen te doen steunen op dergelijke verschillen, ongeacht de omstandigheid dat alle leraars van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan les kunnen geven aan leerlingen van alle leeftijden en alle niveaus. Hieruit

vloeit voort dat het verschil in behandeling, wat betreft de mogelijkheid om weddeschaal 415 te verkrijgen, redelijk verantwoord is.

B.6. Tot slot, aangezien de organisatie van de in het geding zijnde opleidingsmodule nauw verweven is met het mechanisme van de herwaardering van de weddeschaal die ten goede komt aan de leraars van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan die schaal 415 zouden kunnen verkrijgen indien zij les zouden geven in het secundair leerplichtonderwijs, vermocht de decreetgever redelijkerwijs ervan uit te gaan dat die module niet toegankelijk diende te worden gemaakt voor de leerkrachten welke die schaal niet kunnen verkrijgen omdat zij niet in het bezit zijn van de vereiste bekwaamheidsbewijzen en diploma's. De uitsluiting van die leerkrachten heeft geen onevenredige gevolgen, aangezien de opleidingsmodule, met toepassing van artikel 3, § 1, van het decreet van 28 april 2022, op recurrente en regelmatige wijze moet worden georganiseerd, zodat de leraars die de vereiste bekwaamheidsbewijzen en diploma's zouden verkrijgen na de uiterste inschrijvingsdatum voor een module, zich voor een volgende opleidingsmodule zullen kunnen inschrijven.

B.7. De in het geding zijnde bepalingen zijn bestaanbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 2, punt 3, a), van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 juni 1998 « tot vaststelling van de weddeschalen van de leden van het leidend en onderwijspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap », in dat besluit ingevoerd bij artikel 17 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 25 april 2019 « tot uitvoering van het protocol van sectoraal akkoord 2017-2018 tussen de Regering van de Franse Gemeenschap en de vakverenigingen en de vertegenwoordigings- en coördinatieorganen van de inrichtende machten » en het laatst gewijzigd bij het decreet van de Franse Gemeenschap van 28 april 2022 « betreffende de module van 60 lestijden opleiding inzake pedagogie van het kunstonderwijs op alle niveaus, bepaald bij het besluit van de Regering van de Franse Gemeenschap van 25 juni 1998 tot vaststelling van de weddeschalen van de leden van het leidend en onderwijspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel van het secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap », en artikel 3, §§ 2 en 3, van hetzelfde decreet van 28 april 2022 schenden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

Aldus gewezen in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 9 juli 2026.

De griffier,

De wnd. voorzitter,

Nicolas Dupont

Thierry Giet